

เยเรมีย์

บทที่ 1-7

1 ถ้อยคำของเยเรมีย์บุตรของฮิลคียาห์ เยเรมีย์ เป็นหนึ่งในหมู่ปุโรหิต อยู่เมืองอานาโธทในแผ่นดินของเผ่าเบนยามิน ²พระวจนะของพระยาห์เวห์มาถึงเยเรมีย์ในรัชกาลของโยสียาห์^กโอรสของอาโมน กษัตริย์แห่งยูดาห์ในปีที่ 13 แห่งการครองราชย์ของพระองค์ ³และมีมาในรัชกาลของเยโฮยาคิม^ขโอรสของโยสียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ จนถึงสิ้นปีที่ 11 แห่งรัชกาลเศเดคียาห์^คโอรสของโยสียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ เมื่อมีการกวาดชาวกรุงเยรูซาเล็มไปเป็นเชลยในเดือนที่ห้า

การทรงเรียกและพระบัญชามาถึงเยเรมีย์

⁴ พระวจนะของพระยาห์เวห์มาถึงข้าพเจ้าว่า ⁵ “เราได้รู้จักเจ้าก่อนที่เราได้ก่อร่างตัวเจ้าขึ้นในครรภ์ และก่อนที่เจ้าคลอดจากครรภ์ เราก็กำหนดตัวเจ้าไว้ เราได้แต่งตั้งเจ้าเป็นผู้เผยพระวจนะแก่บรรดาประชาชาติ” ⁶แล้วข้าพเจ้าก็กราบทูลว่า “ข้าแต่พระยาห์เวห์องค์เจ้านาย ดุเถิด ข้าพระองค์พูดไม่เป็นเพราะข้าพระองค์เป็นเด็ก” ⁷แต่พระยาห์เวห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า

“อย่าพูดว่าเจ้าเป็นเด็ก เพราะเจ้าต้องไปหาทุกคนที่เราใช้ให้เจ้าไป และทุกสิ่งที่เราบัญชาเจ้า เจ้าต้องพูด

⁸ อย่างกลัวพวกเขาเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า เพื่อช่วยกู้เจ้า” พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ ⁹แล้วพระยาห์เวห์เหยียดพระหัตถ์สัมผัสปากข้าพเจ้า และพระยาห์เวห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “นี่แน่ะ เราเอาถ้อยคำของเราใส่ในปากของเจ้า

¹⁰ ดูลิ วันนีเราได้ตั้งเจ้าไว้เหนือบรรดาประชาชาติ และเหนือราชอาณาจักรทั้งหลาย ให้ถอนรากและให้รื้อลง ให้ทำลายและให้ล้มล้าง ให้สร้างและให้ปลูก”

¹¹ และพระวจนะของพระยาห์เวห์มาถึงข้าพเจ้าว่า “เยเรมีย์เอ๋ย เจ้าเห็นอะไร?” ข้าพเจ้ากราบทูลว่า “ข้าพระองค์เห็นกิ่งของต้นอัลมอนด์” ¹²แล้วพระยาห์เวห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “เจ้าเห็นถูกต้องแล้ว เพราะเราเฝ้าดูถ้อยคำของเรา เพื่อจะทำให้สำเร็จ”

¹³ พระวจนะของพระยาห์เวห์มาถึงข้าพเจ้าครั้งที่สองว่า “เจ้าเห็นอะไร?” ข้าพเจ้ากราบทูลว่า “ข้าพระองค์เห็นหม้อใบหนึ่งกำลังเดือดอยู่ ปากหม้อเทมาจากทางทิศเหนือ” ¹⁴แล้วพระยาห์เวห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “เหตุร้ายจะปะทุจากทิศเหนือมาเหนือชาวแผ่นดินนี้ทั้งสิ้น” ¹⁵ เพราะนี่แน่ะ เรากำลังร้องเรียกทุกตระกูลแห่งบรรดาราชอาณาจักรทิศเหนือ พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ “พวกเขาจะมา และต่างก็จะวางบัลลังก์ของตนไว้ตรงทางเข้าประตูกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อสู้กับกำแพงที่ล้อมรอบ และสู้กับเมืองทั้งสินของยูดาห์” ¹⁶ และเราจะกล่าวคำพิพากษาของเราต่อคนในเมืองเหล่านั้น เพราะความชั่วร้ายของพวกเขาที่ได้ทอดทิ้งเรา และได้เผาเครื่องหอมบูชาพระอื่น ๆ และนมัสการสิ่งที่มือของตนได้ทำไว้ ¹⁷ ส่วนเจ้าจงคาดเอวของเจ้า แล้วลุกขึ้นไปบอกพวกเขาถึงทุกสิ่งที่เราบัญชาเจ้าไว้ นั้น อย่าตกใจกลัวพวกเขา มิฉะนั้นเราจะทำให้เจ้าตกใจกลัวต่อหน้าพวกเขา ¹⁸ ส่วนเรา นี่แน่ะ วันนีเราทำให้เจ้าเป็นเมืองมีป้อมเป็นเสาเหล็ก และเป็นกำแพงทองสัมฤทธิ์ เพื่อจะสู้กับแผ่นดินทั้งหมด สู้กับบรรดากษัตริย์แห่งยูดาห์ สู้กับเจ้านาย สู้กับปุโรหิต และสู้กับราษฎรในแผ่นดิน ¹⁹ พวกเขาจะต่อสู้กับเจ้า แต่จะไม่ชนะเจ้า เพราะเราอยู่กับเจ้า

เรื่องเครื่องบูชาเผาทั้งตัวและเครื่องบูชา²³ แต่เราบัญญัติเขาทั้งหลายอย่างนี้ว่า จงเชื่อฟังเสียงของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเจ้า และเจ้าจะเป็นประชากรของเรา และเจ้าจงดำเนินในหนทางที่เราได้บัญญัติเอาไว้ เพื่อเจ้าจะได้อยู่เย็นเป็นสุข²⁴ แต่พวกเขาไม่ได้เชื่อฟังหรือเงี้ยวฟัง แต่กลับดำเนินตามแผนการของเขาเอง และในความคิดที่กระต้างตามจิตใจชั่วของเขา และเดินถอยหลัง แทนที่จะเดินไปข้างหน้า²⁵ ตั้งแต่วันที่บรรพบุรุษของพวกเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์จนทุกวันนี้ เราได้ส่งบรรดาผู้เผยพระวจนะผู้รับใช้ของเราไปยังเขาครั้งแล้วครั้งเล่า²⁶ ถึงกระนั้นเขาก็ยังไม่ฟังเรา หรือเงี้ยวฟัง แต่ได้ทำให้ออกของตบแต่ง เขาได้ทำซ้ำยิ่งกว่าบรรดาบรรพบุรุษของเขาเสียอีก

²⁷“เจ้าจงกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แก่เขา แต่เขาจะไม่ฟังเจ้า เจ้าจงร้องเรียกเขา แต่เขาจะไม่ยอมตอบเจ้า²⁸ เจ้าจงพูดแก่เขาว่า ‘นี่เป็นประชาชาติที่ไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระยาห์เวห์พระเจ้าของเขา และไม่ยอมรับการตีสอน สัจจะพินาศเสียแล้ว ถูกตัดขาดจากปากของเขาแล้ว’

²⁹ ‘จงตัดดมของเจ้าออกเหวี่ยงทิ้งไป

จงคร่ำครวญบนที่สูงโล่ง

เพราะว่าพระยาห์เวห์ทรงปฏิเสธ และทรงละทิ้งชาติพันธุ์ที่ยูพระพิโรธของพระองค์แล้ว’

³⁰“พงศ์พันธุ์ของยูดาห์ได้ทำความชั่วในสายตาของเรา พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ “พวกเขาได้วางสิ่งนำสะอิดสะเอียนไว้ในนิเวศซึ่งเรียกตามชื่อของเรา ทำให้มีมลทิน³¹ และได้สร้างปูชนียสถานสูงของโทเฟท ซึ่งอยู่ในหุบเขาเบนฮินโนม² เพื่อเผาบุตรชายและบุตรสาวของพวกเขาเสียด้วยไฟ³ ซึ่งเราไม่ได้บัญญัติ และไม่เคยมีขึ้นในใจของเรา³² เพราะฉะนั้น นี่แน่ะ วันเวลาจะมาถึง” พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ “เมื่อเขาจะไม่เรียกที่นั่นอีกว่าโทเฟท หรือหุบเขาเบนฮินโนม แต่จะเรียกว่า หุบเขาแห่งการฆ่าฟันกัน เพราะเขาจะฝังกัน

ไว้ในโทเฟท จนไม่มีที่ฝังแล้ว³³ และศพของประชาชนนี้จะเป็อาหารของนกในอากาศ และของสัตว์บนแผ่นดินโลก และไม่มีใครจะขบไล่มันไปเสียได้³⁴ เราจะทำให้เสียงบันเทิงและเสียงรื่นเรียงเสียงของเจ้าบ่าวและเสียงของเจ้าสาว” ขาดไปเสียจากเมืองต่างๆ ของยูดาห์ และจากถนนหนทางแห่งเยรูซาเล็ม เพราะว่าแผ่นดินนั้นจะต้องเป็นที่ทิ้งร้าง”

เพื่อจะช่วยกู้เจ้าไว้” พระยาร์เวห์ตรัสดังนี้แหละ

พระเจ้าทรงเรียกร้องอิสราเอลให้กลับใจ

2 พระวณะของพระยาร์เวห์มาถึงข้าพเจ้าว่า

“²จงไปประกาศรอกหูชาวกรุงเยรูซาเล็มว่า

พระยาร์เวห์ตรัสดังนี้ว่า

เราจึงจำความจงรักภักดีในวัยสาวของเจ้าได้

ความรักของเจ้าตอนเป็นเจ้าสาว

เจ้าตามเราไปในถิ่นทุรกันดาร

ในดินแดนที่ไม่ได้หว่านพืช

³ อิสราเอลนั้นบริสุทธิ์ต่อพระยาร์เวห์

คือเป็นผลิตผลรุ่นแรกของพระองค์

ทุกคนที่กินผลนั้นก็ผิด

เหตุร้ายจึงมาถึงพวกเขา

พระยาร์เวห์ตรัสดังนี้แหละ”

⁴ จงฟังพระวณะของพระยาร์เวห์ เชื้อสายของ

ยาโคบและทุกตระกูลในเชื้อสายของอิสราเอลเอ๋ย

⁵ พระยาร์เวห์ตรัสดังนี้ว่า

“บรรพบุรุษของเจ้าพบความผิดอะไรในเราเล่า?

เขาจึงห่างเหินจากเรา

และไปติดตามสิ่งไร้ค่า และได้กลายเป็นสิ่ง

ไร้ค่า

⁶ เขาทั้งหลายไม่ได้กล่าวว่า ‘พระยาร์เวห์ทรง

อยู่ที่ไหน

ผู้ได้ทรงพาเราขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์

ผู้ได้ทรงนำเราในถิ่นทุรกันดาร

ในดินแดนแห่งแล้งและหลุมบ่อ

ในแดนที่แห้งแล้งและมืดทึบ

ในแผ่นดินที่ไม่มีมีครผ่านไปได้

และไม่มียมนุษย์อาศัยอยู่ที่นั่น?’

⁷ และเราได้พาพวกเจ้าเข้ามาในแผ่นดินที่มี

เรียกสวนไร่นา

เพื่อรับประทานผลไม้และบรรดาสิ่งที่ดี

แต่เมื่อเจ้าเข้ามา เจ้าได้ทำให้แผ่นดินของ

เราเป็นมลทิน

และทำให้มรดกของเราเป็นสิ่งน่ารังเกียจ

⁸ พวกโปรเทิตไม่ได้กล่าวว่า ‘พระยาร์เวห์ทรง

อยู่ที่ไหน?’
คนเหล่านั้นที่เชื่อวชาณกรรมบัญญัติไม่

รู้จักเรา

บรรดาผู้ปกครองก็ทรยศต่อเรา

พวกผู้เผยพระวณะได้เผยพระวณะโดย

พระบาอัล

และติดตามสิ่งไร้ประโยชน์

⁹ “เพราะฉะนั้น เราจึงยังคงโต้แย้งกับเจ้า”

พระยาร์เวห์ตรัสดังนี้แหละ

“เราจะโต้แย้งกับลูกหลานของเจ้า

¹⁰ จงข้ามไปยังฝั่งเกาะไซปรัสแล้วมองดู

หรือใช้คนไปยังเมืองเคดาร์ แล้วให้

พิจารณาอย่างถี่ถ้วน

ดูว่าเคยมีอย่างนี้บ้างไหม

¹¹ มีชนชาติใดเคยเปลี่ยนพระของตน

แม้ว่าพระเหล่านั้นไม่ได้เป็นพระ?

แต่ประชากรของเราได้เอาศักดิ์ศรีของเรา

แลกกับสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์

¹² โอ ฟัสสวรรค์

จงตกตะลึงด้วยสิ่งนี้ จงสยดสยองและจง

ร้องเปล่า”

พระยาร์เวห์ตรัสดังนี้แหละ

¹³ “เพราะว่าประชากรของเราได้ทำความชั่วถึง

สองประการ

เขาได้ทอดทิ้งเรา

ซึ่งเป็นน้ำพุที่มีน้ำแห่งชีวิต

แล้วสกัดบ่อน้ำไว้สำหรับตนเอง

เป็นบ่อแตกที่ขังน้ำไม่ได้

¹⁴ “อิสราเอลเป็นทาสเขาหรือ? หรือเป็นทาสที่

เกิดมาในบ้าน?

เหตุใดเขาจึงตกเป็นของปล้น?

¹⁵ เหล่าสิ่งห้หนุ่มค้ำรามใส่เขา

มันแผดเสียงดังมาก
 และพวกมันได้ทำให้แผ่นดินของเขาร้างเปล่า
 เมืองทั้งหลายของเขาก็ถูกไฟเผา ไม่มีคน
 อาศัยอยู่
 16 ยิ่งกว่านั้นอีก ประชาชนเมืองเมมฟิสและ
 เมืองทอปานเนส
 ได้โกนกระหม่อมของเจ้าแล้ว
 17 เจ้าหาเรื่องเหล่านี้มาใส่ตัวตัวเองไม่ใช่หรือ
 โดยการทอดทิ้งพระยาห์เวห์พระเจ้าของ
 เจ้า เมื่อพระองค์ทรงนำเจ้าไปตามทาง?
 18 ดังนั้นเจ้าได้อะไรจากการลงไปยังอียิปต์
 เพื่อตีม่านในแม่น้ำไนล์?
 หรือเจ้าได้อะไรจากการลงไปยังอัสซีเรีย
 เพื่อตีม่านในแม่น้ำยูเฟรติส?
 19 ความชั่วร้ายของเจ้าจะตีสอนเจ้าเอง
 และความไม่ซื่อสัตย์ของเจ้าจะตำหนิเจ้า
 เจ้าจะรู้และเห็นเกิดว่ามันเป็นความชั่วและ
 ความขมขื่น
 ที่ทอดทิ้งพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า
 และความยำเกรงเราไม่ได้อยู่ในเจ้าเลย”
 พระยาห์เวห์องค์เจ้านายผู้ทรงเป็นจอมทัพอ
 ตรีสดั้งนี้แหละ
 20 “เพราะว่านานมาแล้วเจ้าหักแอกของเจ้า
 และทำลายไซ้ตรวนของเจ้าเสีย
 และเจ้าได้กล่าวว่า ‘ข้าจะไม่ปรนนิบัติ’
 เพราะเจ้าได้นอนลงเล่นซู้
 บนเนินเขาสูงทุกแห่ง
 และได้ต้นไม้เขียวสดทุกต้น
 21 แต่เราได้ปลุกเจ้าไว้เป็นเถาอ่อนอย่างดี
 เป็นพันธุ์แท้ทั้งนั้น
 แล้วทำไมเจ้าเสื่อมทรามลง
 จนกลายเป็นพันธุ์ไปได้?
 22 ถึงแม้ว่าเจ้าชำระตัวด้วยน้ำค้าง
 และใช้สบู่มาก

แต่รอยเปื้อนความผิดบาปของเจ้าก็ยังไม่
 ปรากฏอยู่ต่อหน้าเรา”
 พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรีสดั้งนี้แหละ
 23 “เจ้าจะพูดได้อย่างไรว่า ‘ข้าไม่เป็นมลทิน
 ข้าไม่ได้ติดตามบรรดาพระบาอัลไป’
 จงมองดูท่าทางของเจ้าที่ในหุบเขาสี
 จงสำนึกว่าเจ้าได้ทำอะไรไป
 เหมือนอูฐสาวคะนองอยู่ไม่สุข
 24 เหมือนลาป่าที่คุ้นเคยกับถิ่นทุรกันดาร
 ได้สุดลมหายใจด้วยความอยากอันรุนแรง
 ของมัน
 โจรจะระงับความใคร่ของมันได้
 ทุกคนที่แสวงหามันจะไม่ต้องเหน็ดเหนื่อย
 เมื่อถึงเดือนที่กำหนดของมันจะพบมันเอง
 25 อย่าไปทำเปเลา
 และอย่าให้คอแห้ง
 แต่เจ้ากล่าวว่า ‘เหลวไหล
 เพราะข้าได้รักพระอื่น’^๒
 และข้าจะติดตามไป’
 26 “เมื่อโจรถูกจับมีความอับอายอย่างไร
 เชื้อสายของอิสราเอลก็จะอับอายอย่างนั้น
 ทั้งตัวเขา กษัตริย์ เจ้านาย
 บุโรหิต และผู้เผยพระวจนะของเขา
 27 ผู้กล่าวแก่ต้นไม้ว่า ‘ท่านเป็นบิดาของ
 ข้าพเจ้า’
 และกล่าวแก่ศิลาว่า ‘ท่านคลอดข้าพเจ้ามา’
 เพราะพวกเขาได้หันหลังให้เรา
 ไม่ใช่หันหน้ามา
 แต่เมื่อถึงเวลาลำบากเขากล่าวว่า
 ‘ขอทรงลุกขึ้นช่วยข้าพระองค์ทั้งหลาย
 ให้พ้น’
 28 แต่บรรดาพระของเจ้าอยู่ที่ไหนเล่า
 ซึ่งเป็นพระที่เจ้าสร้างไว้สำหรับตัวเอง?
 ถ้ามันช่วยเจ้าให้พ้นได้ ก็ให้มันลุกขึ้นช่วย

เมื่อถึงเวลาลำบากของเจ้า
 ยูดาห์เอ๋ย เจ้ามีเมืองต่างๆ มากเท่าใด
 เจ้าก็มีพระมากเท่านั้น

- 29 “เจ้าทั้งหลายจะมาโต้แย้งเราทำไม?
 เจ้าได้กับฏต่อเราหมดทุกคนแล้ว”
 พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ
- 30 “เราได้ไบบยตีลูกหลานของเจ้าเสียเปล่า
 พวกเขาก็ไม่รับการสั่งสอน
 ดาบของเจ้าเองได้กลืนผู้เผยพระวจนะของเจ้า
 เหมือนอย่างสิงห์ฆ่าทำลาย
- 31 คนยุคนั้นเอ๋ย เจ้าทั้งหลายจงคิดพิจารณาดู
 พระวจนะของพระยาห์เวห์
 เราเป็นเหมือนถิ่นทุรกันดารแก่อิสราเอลหรือ
 หรือเหมือนแผ่นดินที่มีดีทึบ?
 ทำไมประชากรของเราจึงกล่าวว่า ‘ข้าพระองค์
 ทั้งหลายเป็นอิสระ
 ข้าพระองค์จะไม่มาหาพระองค์อีก?’
- 32 สาวพรหมจารีจะลื้มเครื่องประดับของเธอ
 ได้หรือ?
 เจ้าสาวจะลื้มอาภรณ์ของตนได้หรือ?
 แต่ประชากรของเราได้ลื้มเรา
 เป็นจำนวนวันที่นับไม่ถ้วน
- 33 “เจ้าหาทางไปพบรักได้อย่างแนบเนียน
 ข้าเจ้ายังสอนทางของเจ้าให้หญิงชั่ว
 34 ที่ชายเสื้อของเจ้ามี
 โลหิตของคนจนที่ไร้ความผิดติดอยู่
 ทั้งที่เจ้าไม่ได้จับเขาขณะทำการโจรกรรม
 แต่ถึงจะมีเรื่องต่างๆ เหล่านี้
- 35 เจ้าก็ยังคงกล่าวว่า ‘ข้าไม่มีความผิดเลย
 พระพิโรธของพระองค์ได้หันกลับจาก
 ข้าแล้ว’
 นี่แน่ะ เราจะนำเจ้าไปสู่การพิพากษา
 เพราะเจ้ากล่าวว่า ‘ข้าไม่ได้ทำบาป’

- 36 ทำไมเจ้าเร่ร่อนไปอย่างนั้น
 โดยเปลี่ยนเส้นทางของเจ้า?
 อียิปต์จะทำให้เจ้าอับอาย
 เหมือนที่อัสซีเรียทำให้เจ้าอับอายมา
 แล้วนั้น
- 37 เช่นเดียวกันเจ้าจะออกมาจากที่นั่น
 โดยเอามือกุมศีรษะของเจ้าไว้”
 เพราะพระยาห์เวห์ทรงปฏิเสธคนเหล่านั้นที่
 เจ้าไว้วางใจ
 เจ้าจะไม่เจริญขึ้นด้วยความช่วยเหลือ
 จากพวกเขา”

อิสราเอลผู้ไม่เชื่อสัตย์

3

- “ถ้าชายใดหย่าภรรยาของตน
 และเธอก็ไปจากเขาเสีย
 และไปเป็นภรรยาของชายอีกคนหนึ่ง
 เขาจะกลับไปหาเธอหรือ?
 แผ่นดินนั้นจะไม่ไโสโครกมากมายหรือ?
 เจ้าได้เล่นชู้กับคนรักหลายคนแล้ว
 และเจ้าจะกลับมาหาเราหรือ?”
 พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ
- 2 “จงแหงนหน้าขึ้นสู่มรรคาที่สูงโล่งนั้น และดูสิ
 ที่ไหนบ้างที่เจ้าไม่มีคนมานอนด้วย?
 เจ้าได้นั่งคอยคนรักของเจ้าอยู่ริมทาง
 อย่างคนเร่ร่อนในถิ่นทุรกันดาร
 เจ้าได้ทำให้แผ่นดินโลโสโครก
 ด้วยการแพศยาอย่างชั่วร้ายของเจ้า
- 3 เพราะฉะนั้น ฝนจึงถูกระงับเสีย
 และฝนปลายฤดูจึงขาดไป
 แต่เจ้ามีหน้าผากของหญิงแพศยา”
 เจ้าปฏิเสธไม่ยอมอาย
- 4 เจ้าพึงจะเรียกเราไม่ใช่หรือว่า
 ‘พระบิดาของข้าพระองค์ พระองค์ทรงเป็น
 สหายในวัยเยาว์ของข้าพระองค์’
- 5 พระองค์จะทรงพระพิโรธอยู่เป็นนิตย์หรือ?

พระองค์จะกริ้วอยู่จนถึงที่สุดปลายหรือ?
นี่แน่ะ เจ้าลั่นวาจาแล้ว
แต่เจ้าก็ยังทำความชั่วทุกอย่างซึ่งเจ้า
ทำได้”

ทรงเรียกให้กลับใจ

⁶พระยาห์เวห์ตรัสกับข้าพเจ้าในรัชกาลกษัตริย์โยสิยาห์⁶ว่า “เจ้าเห็นอิสราเอลผู้กลับสัตย์ทำอะไร? เธอขึ้นไปบนภูเขาสูงทุกลูก และไต่ต้นไม้เขียวสดทุกต้น แล้วก็ไปเล่นซู้ยู่ที่นั่น ⁷และเราคิดว่า เมื่อเธอทำทุกสิ่งเหล่านี้แล้ว เธอจะกลับมาหาเรา แต่เธอก็ไม่กลับมา และยูดาห์น้องสาวที่ทรยศนั้นก็เห็น ⁸เราเห็นว่าเพราะการล่วงประเวณีทั้งสิ้นของอิสราเอลผู้กลับสัตย์ เราจึงไล่เธอไปพร้อมกับให้หนังสือหย่า แต่ยูดาห์น้องสาวที่ทรยศนั้นก็ไม่กลับ เธอกลับไปเล่นซู้ด้วย ⁹เพราะเห็นว่าการแพศยาของเธอยังงาไป เธอก็ทำให้แผ่นดินโลโครก โดยไปล่วงประเวณีกับศิลาและต้นไม้ ¹⁰แม้เป็นอย่างนี้ทั้งสิ้น ยูดาห์น้องสาวที่ทรยศของเธอก็ไม่ได้หันกลับมาหาเราด้วยสุดใจ แต่แสรังทำเป็นกลับมา” พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ

¹¹แล้วพระยาห์เวห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “อิสราเอลผู้กลับสัตย์ยังสำแดงตัวว่าชอบธรรมยิ่งกว่ายูดาห์ที่ทรยศ ¹²จงไปประกาศถ้อยคำเหล่านี้ทางทิศเหนือกล่าววว่า

อิสราเอลผู้กลับสัตย์เอ๋ย กลับมาเถิด
พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ
เราจะไม่มองดูพวกเจ้าด้วยความโกรธ
เพราะเรามีความรักมั่นคง
พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ
เราจะไม่โกรธอยู่เป็นนิตย์

¹³เพียงแต่ยอมรับความผิดของเจ้า
ว่าเจ้าได้บกพร่องต่อพระยาห์เวห์พระเจ้า
ของเจ้า

และเที่ยวเอาใจบรรดาพระอื่นที่ไต่ต้นไม้
เขียวสดทุกต้น

และพวกเจ้าไม่ได้ฟังเสียงของเรา
พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ

¹⁴พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า ลูกหลานที่กลับสัตย์
เอ๋ย กลับมาเถิด

เพราะเราเป็นนายเหนือพวกเจ้า
เราจะรับพวกเจ้ามาเมืองละคนและตระกูลละ
สองคน

และเราจะนำเจ้ามาถึงศิโยน”

¹⁵“และเราจะให้บรรดาผู้เลี้ยงแกะคนที่เราพอใจแก่พวกเจ้า ผู้ซึ่งจะเลี้ยงเจ้าด้วยความรู้และความเข้าใจ ¹⁶และเมื่อพวกเจ้าทวีและเพิ่มขึ้นในแผ่นดินนั้นในเวลานั้น” พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้แหละ “เขาทั้งหลายจะไม่กล่าวอีกว่า ‘หีบพันธสัญญาแห่งพระยาห์เวห์’ เรื่องนี้จะไม่มีขึ้นในใจ ไม่มีใครกล่าวถึง ไม่มีใครนึกถึง จะไม่ทำขึ้นอีกเลย ¹⁷ในครั้งนั้นจะเรียกกรุงเยรูซาเล็มว่าเป็นพระที่นั่งของพระยาห์เวห์ และบรรดาประชาชาติจะรวบรวมกันเข้ามายังกรุงเยรูซาเล็มเพื่อพระนามของพระยาห์เวห์ และพวกเขาจะไม่ตั้งรันด้าเนินตามใจชั่วของพวกเขาอีกต่อไป ¹⁸ในเวลานั้นเชือกสายของยูดาห์จะเดินมากับเชือกสายของอิสราเอล เขาทั้งสองจะรวมกันมาจากแผ่นดินฝ่ายเหนือมายังแผ่นดินซึ่งเรามอบให้แก่บรรพบุรุษของเจ้าเป็นมรดก

¹⁹ “เราคิดว่า
เราจะตั้งเจ้าไว้ท่ามกลางบุตรทั้งหลาย
ของเราอย่างไรดีหนอ
และให้แผ่นดินที่นำปรารภนาแก่เจ้า
เป็นมรดกสวยงามที่สุดในบรรดาประชา
ชาติ
และเราคิดว่าเจ้าจะเรียกเราว่าพระบิดาของ
ข้าพระองค์

และจะไม่หันกลับจากการติดตามเรา
 20 แต่เชื้อสายอิสราเอลเอ๋ย พวกเจ้าได้ทรยศต่อเรา
 เช่นเดียวกับภรรยาทรยศต่อสามี”
 พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ

21 เขาได้ยินเสียงมาจากที่สูงโล่ง
 เป็นเสียงร้องไห้และเสียงวิงวอนของบุตร
 ทั้งหลายของอิสราเอล
 เพราะเขาได้แปรวิถีของเขาเสียแล้ว
 เขาได้ลืมพระยาห์เวห์พระเจ้าของเขา

22 “บรรดาบุตรที่กลับสัตย์เอ๋ย จงกลับมาเถิด
 เราจะรักษาการกลับสัตย์ของเจ้าให้หาย”

“นี่แน่ะ ข้าพระองค์ทั้งหลายมาหาพระองค์
 แล้ว
 เพราะพระองค์ทรงเป็นพระยาห์เวห์พระเจ้า
 เจ้าของพวกข้าพระองค์”

23 “แท้จริง เนินเขาก็เป็นแต่สิ่งหลอกลวง
 และความสับสนอลหม่านบนภูเขาเขาก็เช่นกัน
 แท้จริงความรอดของอิสราเอลนั้น
 อยู่ในพระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา

24 “แต่ว่าสิ่งน่าอายนั้นได้กัดกินสิ่งทั้งปวงที่
 บรรพบุรุษของเราได้ลงแรงทำไว้ ตั้งแต่เรายัง
 เป็นเด็กอนุชนอยู่ คือฝูงแกะ ฝูงโค บรรดาบุตร
 ชาย และบุตรหญิงของพวกเขา 25 ให้เรานอนลงใน
 ความอายของเรา และให้ความอับยศคลุมเรา
 ไว้ เพราะเราได้ทำบาปต่อพระยาห์เวห์พระเจ้า
 ของเรา ทั้งตัวเราและบรรพบุรุษของเรา ตั้งแต่
 เราเป็นอนุชนอยู่จนทุกวันนี้ และเราไม่ได้ฟังพระ
 สุธเสียงแห่งพระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา”

4 “อิสราเอลเอ๋ย ถ้าเจ้าจะกลับมา
 เจ้าก็ควรจะกลับมาหาเรา”
 พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ

“ถ้าเจ้ายอมเอาสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนไปให้
 พันหน้าเราเสีย
 ไมโลเล

2 และถ้าเจ้าสาบานอย่างสัตย์จริง อย่างยุติ
 ธรรม และอย่างเที่ยงตรงว่า
 ‘พระยาห์เวห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด’
 บรรดาประชาชาติจะให้พรกันโดยพระองค์
 และโดยพระองค์เขาทั้งหลายจะได้รับ
 เกียรติ”

3 เพราะพระยาห์เวห์ตรัสกับคนยูดาห์และชาว
 เยรูซาเล็มว่า
 “จงหยุดที่เถวไว้แล้วนั้น”
 และอย่าหว่านลงกลางพงหนาม

4 คนยูดาห์และชาวกรุงเยรูซาเล็มเอ๋ย
 จงเข้าสู่หนัดถวายแด่พระยาห์เวห์
 จงตัดหนั้หุ้มปลายหัวใจของเจ้าเสีย
 เกรงว่าความโกรธของเราจะพลุ่งออกไป
 อย่างไม่
 และเผาไหม้โดยไม่มีใครจะดับได้
 เนื่องจากการกระทำความชั่วของพวกเจ้า”

**ยูดาห์ได้รับการเตือนเรื่องการบูกรุก
 และการถูกทิ้งร้าง**

5 “จงประกาศในยูดาห์และป่าวร้องในกรุงเยรู-
 ซาเล็มว่า
 ‘จงเป่าเขาสัตว์ไปทั่วแผ่นดิน’ จงร้องประกาศ
 ดังๆ ว่า
 ‘มารวมกันเถิด ให้เราเข้าไป
 ในบรรดาเมืองที่มีป้อม’

6 จงยกธงขึ้นสู่ศิโยน
 จงรีบหนีไปให้ปลอดภัย อย่าร่ออยู่
 เพราะเรานำสิ่งร้ายมาจากทิศเหนือ
 และนำการทำลายอย่างใหญ่หลวงมา

7 สิ่งหีตัวหนึ่งได้ออกจากซุ้มของมันแล้ว

และผู้ทำลายประชาชาติได้ยกมาแล้ว
เขาได้ออกไปจากสถานที่ของเขา
เพื่อทำให้แผ่นดินของเจ้าร้างเปล่า
เมืองต่างๆ ของเจ้าจะถูกทิ้งร้าง
ปราศจากคนอาศัย

⁸ ด้วยเหตุนี้ เจ้าจงสวมผ้ากระสอบ^๕

จงคร่ำครวญและร้องไห้ว่า

‘เพราะพระพิโรธอันแรงของพระยาห์เวห์
ไม่ได้หันกลับไปจากเรา’

⁹พระยาห์เวห์ตรัสว่า “ในวันนั้นทั้งกษัตริย์และ
พวกเจ้านายจะหมดกำลังใจ บรรดาปุโรหิตจะตก
ตะลึงและผู้เผยพระวจนะก็จะแปลกใจ” ¹⁰แล้วข้าพ-
เจ้าจึงทูลว่า “ข้าแต่พระยาห์เวห์องค์เจ้านาย พระ
องค์ทรงล่อลวงชนชาตินี้ และกรุงเยรูซาเล็มแน่
นอนที่เดียว ว่า ‘เจ้าทั้งหลายจะอยู่เย็นเป็นสุข’
แต่ที่จริงดาบได้มาถึงชีวิตของพวกเขา”

¹¹ในครั้งนั้น เขาจะกล่าวแก่ชนชาตินี้ และแก่
กรุงเยรูซาเล็มว่า ‘ลมร้อนจากที่สูงโล่งในถิ่นทุร-
กันดารพัดมาสู่บุตรประชากรของเรา^๖ ไม่ใช่จะ
มาผิดหรือมาชำระ ¹²กระแสน้ำแรงเกินแก่การ
เหล่านี้พัดมาเพื่อเรา เราเองเป็นผู้กล่าวคำพิพาก-
ษาพวกเขา’

¹³ “นี่แน่ เขาขึ้นมาเหมือนเมฆ

รกรบของเขาเหมือนลมบ้าหมู
มาทั้งหลายของเขาเร็วยิ่งกว่านกอินทรี
วิบัติแก่พวกเรา เพราะว่าเราจะต้องพินาศ

¹⁴ กรุงเยรูซาเล็มเอ๋ย จงล้าวจิตใจของเจ้าให้

พ้นจากความชั่วร้าย

เพื่อเจ้าจะรอดได้

ความคิดชั่วร้ายของเจ้านั้น

จะสิงอยู่ในใจของเจ้านานสักเท่าใด?

¹⁵ เพราะว่ามีเสียงป่าวร้องมาจากเมืองดาน

และประกาศความชั่วร้ายจากภูเขา

เอฟราอิม

¹⁶ จงเตือนบรรดาประชาชาติถึงสิ่งเหล่านี้
จงประกาศแก่กรุงเยรูซาเล็มว่า
บรรดาผู้ล้อมมาจากแผ่นดินไกล
พวกเขาให้ร้องเข้าไปในเมืองต่างๆ ของยูดาห์

¹⁷ เขาทั้งหลายล้อมรอบยูดาห์ไว้เหมือนผู้ดูแล
แผ่นดินา

เพราะว่ายูดาห์ได้คบฏต่อเรา”

พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้แหละ

¹⁸ “วิถีและการกระทำทั้งหลายของเจ้า

ได้นำเรื่องนี้มาเหนือเจ้า

นี้แหละเป็นผลกรรมของเจ้าซึ่งขมขื่น

และสะเทือนใจของเจ้า”

ความโศกเศร้าต่อชนชาติที่ประสบหายนะ

¹⁹ แสนระทม แสนระทม ข้าบิดตัวด้วยความ
เจ็บปวด

โอ ผันดวงใจของข้าเอ๋ย

จิตใจของข้าก็สิ้นระริว

ข้าจะนั่งอยู่ไม่ได้

เพราะข้าได้ยินเสียงเขาสัตว์

เสียงปลุกของสงคราม

²⁰ หายนะซ้อนหายนะถูกเร้าขึ้นมา

แผ่นดินทั้งสี่ถูกทิ้งร้าง

บรรดาเต็นท์ของข้าถูกทำลายในฉับพลัน

และชั่วคราวเดียวผ้าเต็นท์ทั้งหลายของข้า

ก็ย่อยยับไป

²¹ ข้าจะต้องมองดูธง

และฟังเสียงเขาสัตว์นานสักเท่าใด?

²² “เพราะประชากรของเราโง่เขลา พวกเขาไม่
รู้จักเรา

เขาเป็นลูกหลานที่โง่เง่า

เขาไม่มีความเข้าใจ

เขาชั่วของการทำชั่ว

และเขาไม่รู้จักทำดี”

23 ข้าพเจ้ามองดูแผ่นดิน และนี่แน่ะ เป็นที่ร้าง
และว่างเปล่า

และมองดูท้องฟ้า ในวันนี้ก็ไม่มีดวงสว่าง

24 ข้าพเจ้ามองดูภูเขา นี่แน่ะ มันกำลังสิ้น
สะเทือน

เนินเขาก็เคลื่อนตัวไปมา

25 ข้าพเจ้ามองดู และนี่แน่ะ ไม่มีมนุษย์เลย
นกทั้งปวงบนท้องฟ้าได้หนีไปแล้ว

26 ข้าพเจ้ามองดู และนี่แน่ะ เรือกสวนไร่นาก็
เป็นถิ่นทุรกันดาร
และเมืองทั้งสิ้นก็ปรักหักพังไป
ต่อพระพักตร์พระยาห์เวห์ ต่อพระพิโรธ
ร้อนแรงของพระองค์

27 เพราะพระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า “แผ่นดินทั้ง
หมดจะเป็นที่ร้างเปล่า แต่เราก็จะไม่ทำให้ถึง
อวสานเสียทีเดียว

28 เพราะเรื่องนี้โลกจะไว้ทุกข์
และท้องฟ้าเบื้องบนจะดำมืด
เพราะเราได้ลั่นวาจาแล้ว เราได้มุ่งหมาย
ไว้แล้ว
เราจะไม่เปลี่ยนใจหรือหันกลับ”

29 เมื่อได้ยินเสียงพลม้าและพลธนู
ชาวเมืองทุกแห่งก็หนีไป
พวกเขาเข้าไปอยู่ในพงไม้หนาทึบ และป็น
ป่ายไปตามศิลา
เมืองทุกแห่งก็ถูกทอดทิ้ง
และไม่มีมนุษย์อาศัยอยู่ในเมืองเหล่านั้น
เลย

30 เจ้าผู้ถูกทิ้งร้างเอ๋ย เจ้าทำอะไรกัน?
ที่เจ้าแต่งตัวสีแดงนั้น
และที่เจ้าประดับตัวด้วยอภรณ์ทองคำ
ที่เจ้าขยายดวงตาให้กว้างด้วยแแต่มสี
เออ เจ้าแต่งตัวให้งามเสียเปล่า
คนรักของเจ้าดูหมิ่นเจ้า

พวกเขาแสวงชีวิตของเจ้า

31 เพราะเราได้ยินเสียงเหมือนเสียงหญิงคลอ
บุตรร้อง

แสนเจ็บปวดอย่างกับจะคลอบุตรหัวปี
เสียงร้องแห่งบุตรีศิโยนนั้นแทบจะขาดใจ
เหยียดแขนของเธอออกร้องว่า
“วิบัติแก่ข้า ข้าอ่อนแรงอยู่ต่อหน้าชาตกร”

ความทุกข์จิตของประชากรของพระเจ้า

5

“จงวิ่งไปมาบนถนนในกรุงเยรูซาเล็ม
จงมองและสังเกต

จงค้นตามลานเมืองดูที่ว่า
จะหาสักคนหนึ่งได้หรือไม่
คือคนที่ทำการยุติธรรม

และแสวงหาความจริง
เพื่อเราจะได้อภัยโทษให้แก่เมืองนั้น

2 แม้พวกเขา กล่าวว่า ‘พระยาห์เวห์ทรงพระ
ชนม์อยู่แน่ฉันใด’
เขาก็ยังสาบานเท็จ”

3 “ข้าแต่พระยาห์เวห์ พระเนตรของพระองค์
ทรงหาความสัตย์จริงไม่ใช่หรือ?
พระองค์ทรงเห็นดีเขาทั้งหลาย
แต่เขาก็ไม่รู้สึกลับปวด

พระองค์ทรงล้างผลาญเขา
แต่เขาก็ปฏิเสธที่จะรับการแก้ไข
เขาได้ทำให้หน้าของตนกระด้างยิ่งกว่าหิน
เขาปฏิเสธที่จะหันกลับ”

4 แล้วข้าพเจ้าพูดว่า “คนเหล่านี้เป็นแต่ผู้น้อย
เขาไม่มีความคิด
เพราะเขาไม่รู้จักรัชมรรคาของพระยาห์เวห์
ไม่รู้จักรับบัญญัติของพระเจ้าของเขา

5 ข้าพระองค์จะไปหาพวกผู้ใหญ่
และจะพูดกับพวกเขา
เพราะเขารู้จักรัชมรรคาของพระยาห์เวห์
และรู้จักรับบัญญัติของพระเจ้าของเขา”

- แต่พวกเขาทุกคนก็ได้หักแอกเสีย
เขาได้ทำลายไซ้ตรวนเสีย
- 6 เพราะฉะนั้น สิ่งจากป่าจะมาสังหารเขา
สุนัขป่าจากที่ราบแห้งแล้งจะทำลายเขา
เสือดาวเฝ้าเมืองทั้งหลายของเขา
ทุกคนที่ไปจากเมืองเหล่านั้นจะถูกฉีก
เป็นชิ้นๆ
เพราะการละเมิดของเขาก็มากมาย
ความไม่ซื่อสัตย์ของเขาก็ใหญ่โต
- 7 “เราจะให้อภัยเจ้าได้อย่างไร?
ลูกหลานของเจ้าได้ละทิ้งเราแล้ว และได้
สาบานโดยผู้ที่ไม่ใช่พระเจ้า
เมื่อเราเลี้ยงเขาให้อิ่ม เขาก็ล่วงประเวณี
แล้วข่มขืนกันที่บ้านของหญิงแพศยา
- 8 พวกเขาเหมือนม้าผู้ที่อึดหนาและกลัดมัน
ทุกคนต่างร้องหาภรรยาของเพื่อนบ้าน
ของตน
- 9 “เพราะสิ่งเหล่านี้เราจะไม่ลงโทษเขาหรือ?”
พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้แหละ
“และเราไม่ควรจะแก้แค้นชนชาติที่เป็น
อย่างนี้หรือ?”
- 10 “ไปเถอะ ไปตามแถวต้นองุ่นของมันและ
ทำลายเสีย
แต่อย่าให้ถึงอวสานเสียทีเดียว
ตัดกิ่งก้านของมันออก
เพราะคนเหล่านี้ไม่ได้เป็นของพระยาห์เวห์
- 11 เพราะพงศ์พันธุ์ของอิสราเอล และพงศ์พันธุ์
ของยูดาห์
ได้ทรยศต่อเราอย่างสิ้นเชิงแล้ว”
พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้แหละ
- 12 เขาทั้งหลายพูดมุสาในเรื่องพระยาห์เวห์
และได้กล่าวว่า “พระองค์จะไม่ทรงกระทำ
อะไร
- ไม่มีการร้ายใดจะเกิดขึ้นกับเรา
เราจะไม่เห็นดาบหรือการกันดารอาหาร”
- 13 ผู้เผยพระวจนะก็จะเป็นอย่างลม
พระวจนะไม่มีในคนเหล่านั้น
ขอให้เป็นอย่างนั้นแก่พวกเขาเถิด
- 14 เพราะฉะนั้น พระยาห์เวห์พระเจ้าจอมทัพลิง
ตรัสตั้งนี้ว่า
“เพราะพวกเขากล่าวถ้อยคำเหล่านี้
นี่แหละ เราจะทำถ้อยคำของเราที่อยู่ในปาก
ของเจ้าให้เป็นไฟ
และประชาชนนี้เป็นฟืน และไฟนั้นจะ
เผาผลาญเขาเสีย
- 15 คูลี คนอิสราเอลเอ๋ย
เราจะนำชนชาติจากแดนไกลมาสู่เจ้า
ทั้งหลาย
พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้แหละ
เป็นชนชาติที่มั่นคง
เป็นชนชาติดีก่อดำบรรพ์
เป็นชนชาติที่เจ้าไม่รู้ภาษาของเขา
เขาจะพูดอะไร เจ้าก็ไม่เข้าใจ
- 16 แล้งธนูของเขาเหมือนหลุมฝังศพ
ทุกคนเป็นนักรบ
- 17 เขาจะกินสิ่งซึ่งเจ้าเกี่ยวได้ และกินอาหาร
ของเจ้า
เขาจะกินบุตรชายและบุตรหญิงของเจ้า
เขาจะกินฝูงแกะฝูงโคของเจ้า
เขาจะกินเถาองุ่นและต้นมะเดื่อของเจ้า
เขาจะใช้ดาบทำลายบรรดาเมืองที่มีป้อม
ของเจ้า
ซึ่งเจ้าวางใจนั้น”
- 18 พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า “ถึงแม้ในวันเหล่านี้นั้น เราก็กังไม่ทำให้เจ้าถึงอวสาน ¹⁹และเมื่อพวกเขา
เจ้ากล่าวว่า “ทำไมพระยาห์เวห์พระเจ้าของเราทั้งหลายจึงทรงทำสิ่งเหล่านี้แก่เรา? เจ้าจงกล่าวแก่

เขาว่า 'เพราะเจ้าได้ละทิ้งเราไปปรนนิบัติพระต่าง
ตัวในแผ่นดินของเจ้า เพราะฉะนั้น เจ้าจะต้องไป
ปรนนิบัติคนต่างชาติในแผ่นดินซึ่งไม่ใช่ของเจ้า' "

20 "จงป่าวร้องข้อความต่อไปนี้ในวงศวานยาโคบ
จงประกาศเรื่องนี้ในยูดาห์

21 "ประชาชนที่โง่เขลาและไร้ความคิดเอ๋ย
ผู้มีตา แต่มองไม่เห็น
ผู้มีหู แต่ฟังไม่ได้ยิน^a
จงฟังข้อความนี้

22 "เจ้าไม่ยำเกรงเราหรือ?"
พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ

"เจ้าไม่ตัวสั่นอยู่ต่อหน้าเราหรือ?
คือเราผู้วางกองทรายไว้เป็นเขตล้อมทะเล
เป็นเครื่องกีดขวางเป็นนิตย์ไม่ให้ผ่านไป
แม้ว่าคลื่นจะซัด ก็เอาชนะไม่ได้
แม้ว่าคลื่นจะคะนอง ก็ข้ามไปไม่ได้^b

23 แต่ประชาชนเหล่านี้มีใจดื้อดึงและกบฏ
เขาได้หันเหและจากไปเสีย

24 พวกเขาไม่ได้คิดในใจของตนว่า
'ให้เรายำเกรงพระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา
ผู้ประทานฝนตามฤดูของมัน
คือฝนต้นฤดูและฝนปลายฤดู
และทรงรักษา

กฎเกณฑ์ของสัปดาห์แห่งการเก็บเกี่ยวไว้
ให้เรา'

25 ความผิดบาปของเจ้าได้ทำให้สิ่งเหล่านี้หันเห
ไปเสีย
และบาปของพวกเจ้าก็กินความดีไว้เสีย
จากเจ้า

26 เพราะจะพบคนธรรมท่ามกลางประชากร
ของเรา

เขาซุ่มคอยเหมือนคนดักนกซุ่มอยู่
เขาวางกับไว้
เขาดักจับคน

27 เหมือนกรงที่เต็มไปด้วยนก

บ้านของพวกเขาก็เต็มด้วยการทรยศ
เพราะฉะนั้น เขาจึงใหญ่โตและมั่งมี
28 เขาจึงตัวอ้วนอ่อนน้อม
ในเรื่องทำชั่วเขาล้ำหน้า

เขาไม่ได้ตัดสินด้วยความยุติธรรม
ในคดีของลูกกำพร้า เพื่อให้คดีนั้นก้าวหน้า
เขาไม่ได้ป้องกันสิทธิของคนขัดสน

29 "เพราะสิ่งเหล่านี้เราจะไม่ลงโทษเขาหรือ?"
พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ
"และไม่ควรที่เราจะแก้แค้นประชาชาติที่
เป็นอย่างนี้หรือ?"

30 "สิ่งนำหวาดหวั่นและน่ากลัว
ได้เกิดขึ้นในแผ่นดินนี้

31 คือผู้เผยพระวจนะได้เผยพระวจนะเท็จ
และบรรดาปุโรหิตก็ปกครองตามอำนาจ
ของตน^c
และประชากรของเราก็ชอบแบบนั้น
แต่พวกเขาจะทำอย่างไรเมื่อวาระสุดท้าย
มาถึง?"

ความน่ากลัวของการบงกช ที่จะมาถึงเยรูซาเล็ม

6 ประชาชนเบนยามินเอ๋ย จงหนีไปเพื่อความ
ปลอดภัย

หนีจากใจกลางกรุงเยรูซาเล็ม
จงเป่าเขาสัตว์ในเมืองเทโคอา
และยกสัญญาณขึ้นไว้เหนือหมู่บ้าน
เบธฮักเคเรม

เพราะเหตุร้ายโผล่มาจากทิศเหนือ
คือการทำลายอย่างใหญ่หลวง

2 เราจะทำลายสาวสวยและแบบบาง
คือบุตรีศิโยนเสีย

3 ผู้เลี้ยงแกะพร้อมกับฝูงแกะจะมาสู้เธอ
เขาจะตั้งเต็นท์ไว้รอบเธอ

- ต่างก็จะหากินอยู่ในที่ของมัน
- 4 “จงเตรียมทำสงครามกับเธอ
จงลุกขึ้น ให้เราโจมตีเวลาเที่ยงวัน”
“วิถีแก่พวกเรา เพราะว่ากลางวันล่วงไปแล้ว
เงาของเวลาเย็นก็ทอดยาวออกไป”
- 5 “จงลุกขึ้น ให้เราเข้าตีเวลากลางคืน
และทำลายบรรดาวังของเธอเสีย”
- 6 เพราะพระยาห์เวห์จอมทัพตรัสตั้งนี้ว่า
“จงโค่นต้นไม้ของเธอลง
จงก่อเชิงเทินไว้สู้กรุงเยรูซาเล็ม
นี่แหละนครที่ต้องถูกลงโทษ
ภายในเธอไม่มีอะไรนอกจากการบีบบังคับ
- 7 บ่อน้ำทำให้น้ำเย็นอยู่เสมอฉันใด
เธอก็ทำให้เกิดความอธรรมขึ้นเรื่อยๆ
ฉันนั้น
ความทารุณและการทำลายมิให้ไต่ย็นเสมอ
ภายในเธอ
ความเจ็บปวดและการบาดเจ็บก็ปรากฏ
ต่อหน้าเราเสมอ
- 8 เยรูซาเล็มเอ๋ย จงรับคำตักเตือนเถิด
เกรงว่าเราจะปลีกลงตัวไปเสียจากเจ้า
เกรงว่าเราจะทำให้เจ้าเป็นที่ร้างเปล่า
เป็นแผ่นดินที่ปราศจากคนอาศัย”
- 9 พระยาห์เวห์จอมทัพตรัสตั้งนี้ว่า
“เขาทั้งหลายจะกวาดคนอิสราเอล
ที่เหลืออยู่นั้นไปเสียทั้งหมดอย่างเก็บ
ผลองุ่น
เหมือนคนเก็บผลองุ่นเอามือเก็บผล
ตามกิ่งของมันอีกครั้งหนึ่ง”
- 10 ข้าพเจ้าควรจะพูดและให้คำตักเตือนแก่ใคร
เพื่อเขาจะได้เชื่อฟัง?
คูสิ หูของเขาตันเสียแล้ว
เขาฟังไม่ได้
- นี่แหละ พระวามะของพระยาห์เวห์เป็นสิ่งที่
เขาดูแคลน
เขาไม่พอใจฟัง
- 11 แต่ ข้าพเจ้ามีพระพิโรธของพระยาห์เวห์
เต็มไปหมด
ข้าพเจ้าจะเก็บมันไว้อีกไม่ไหวแล้ว
“จงเทมันรดเติกๆ ตามถนน
และรดพวกหนุ่มๆ ที่ชุมนุมกันอยู่ด้วย
ทั้งสามี่และภรรยาที่จะต้องเอาไป
ทั้งคนแก่และคนชราด้วย
- 12 บ้านเรือนของพวกเขาจะต้องยกให้เป็นของ
คนอื่น
ทั้งไรนาและภรรยาของเขาด้วย
เพราะเราจะเหยียดมือของเราออกต่อผู้ชาย
แผ่นดินนั้น”
พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้แหละ
- 13 “เพราะว่า ตั้งแต่คนต่ำต้อยที่สุดจนถึงคน
ใหญ่โตที่สุด
ทุกคนโลภอยากได้กำไรที่ไม่ยุติธรรม
และทุกคนต่างฉ้อฉล
ตั้งแต่ผู้เผยพระวามะจนถึงปุโรหิต
- 14 เขาทั้งหลายได้รักษาผลของประชากรของ
เราเพียงผิวเผิน
กล่าวว่า ‘สวัสดิภาพ สวัสดิภาพ’
เมื่อไม่มีสวัสดิภาพเลย”
- 15 เมื่อเขาทำการนำเกลียดน่าชัง เขาอับอาย
หรือเปล่า?
เปล่า เขาไม่อับอายเลย
เขาไม่รู้จักอภัย
เพราะฉะนั้น เขาจะล้มลงท่ามกลางพวกที่
ล้มแล้ว
เมื่อเราลงโทษพวกเขา เขาจะล้มคว่ำ”
พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้แหละ”
- 16 พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า

“จงยืนที่ถนนและมองให้ดี
 และถามหาทางโบราณนั้น
 ว่าทางดีอยู่ที่ไหน แล้วจงเดินในทางนั้น
 และให้จิตใจของเจ้าได้ความสงบ”¹⁶
 แต่เขาทั้งหลายกล่าวว่า “เราจะไม่เดินใน
 ทางนั้น”
 17 เราวางยามไว้สำหรับพวกเจ้า สั่งว่า
 จงฟังเสียงเขาสัตว์
 แต่เขาทั้งหลายกล่าวว่า “พวกเราจะไม่ฟัง”
 18 เพราะฉะนั้น ประชาชาติทั้งหลายเอ๋ย จงฟัง
 ที่ประชุมเอ๋ย จงทราบเถิดว่า อะไรจะบัง
 เกิดขึ้นแก่เขา
 19 พิกพเอ๋ย จงฟังเถิด นี่แน่ะ เรากำลังนำการ
 ร้ายมาเหนือประชาชนนี้
 คือผลแห่งกลอุบายของเขา
 เพราะเขาไม่ได้เชื่อฟังถ้อยคำของเรา
 ส่วนธรรมบัญญัติของเขา นั้นเขาปฏิเสธเสีย
 20 เจ้านำกายานจากเมืองเซบา
 และตะไคร้จากเมืองไกลมาให้เราเพื่อ
 อะไรเล่า?
 เครื่องบูชาเผาทั้งตัวของเจ้ายังไม่เป็นที่
 ยอมรับ
 หรือเครื่องสัตวบูชาของเจ้าก็ไม่ใช่ที่
 พอใจเรา
 21 เพราะฉะนั้น พระยาห์เวห์จึงตรัสตั้งนี้ว่า
 ดูลี ต่อหน้าประชาชนนี้
 เราจะวางเครื่องสะดุดไว้ให้เขาสะดุด
 ทั้งบิดาและบุตรด้วยกัน
 ทั้งเพื่อนบ้านและมิตรสหายจะพินาศ”
 22 พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า
 “นี่แน่ะ ประชาชาติหนึ่งกำลังมาจากแดนเหนือ
 ประชาชาติใหญ่ชาติหนึ่งถูกเร้าให้มาจาก
 ส่วนไกลสุดของพิภพ
 23 เขาทั้งหลายจับคันธนูและหอก

เขาคูร้ายและไม่มีความเมตตา
 เสียงของเขาก็เหมือนเสียงทะเลกำเริบ
 เขาชี้มี้า
 และเตรียมพร้อมเหมือนบุรุษเข้าสงคราม
 บุตรีศิโยนเอ๋ย พวกเขามาต่อสู้เจ้า”
 24 พวกเราได้ยินข่าวเหล่านั้น
 มือของเราก็อ่อนลงอย่างช่วยไม่ได้
 ความระทมอย่างแสนสาหัสได้จับเราไว้
 เป็นความเจ็บปวดเหมือนสตรีกำลัง
 คลอดบุตร
 25 อย่าเดินออกไปในทุ่งนา
 หรือเดินบนถนน
 เพราะศัตรูมีตาบ
 มีความสยดสยองอยู่ทุกด้าน
 26 ประชากรของเราเอ๋ย จงเอาผ้ากระสอบคาด
 เหวไว้
 และกลิ้งเกลือกอยู่ในกองเถ้า
 จงไว้ทุกข์เหมือนทำเพื่อบุตรชายคนเดียว
 เป็นการคร่ำครวญอย่างขมขื่นที่สุด
 เพราะว่าผู้ทำลาย
 มาสู้เราในทันทีทันใด
 27 “เราได้ทำให้เจ้าเป็นผู้ลงและผู้ทดสอบท่าม
 กลางประชากรของเรา
 เพื่อเจ้าจะได้รู้และลองพฤติกรรมทั้ง
 หลายของเขา
 28 พวกเขามักกบฏอย่างต่อต้านทั้งสิ้น
 เทียบวนินทาไป
 พวกเขาเป็นทองสัมฤทธิ์ และเป็นเหล็ก
 เขาทุกคนประพุดิเลวทรามทั้งนั้น
 29 เครื่องเป่าลมของเขาเป่าอย่างดุเดือด
 ตะกั่วก็ถูกไฟเผาผลาญเสีย
 ถลุงกันเรื่อยไปก็เป่าลาประโยชน์
 เพราะว่าคนชั่วก็ยังไม่หายไป
 30 จะเรียกเขาทั้งหลายได้ว่าเป็นเงินที่ถูกปฏิเสธ

เพราะพระยาห์เวห์ทรงปฏิเสธเขาเสียแล้ว”

เยเรมีย์ประกาศต่อชนชาติถึง การพิพากษาของพระเจ้า

7 พระวจนะจากพระยาห์เวห์มาถึงเยเรมีย์ว่า ²“เจ้าจงยืนอยู่ในประตูกำแพงพระนิเวศของพระยาห์เวห์ และร้องประกาศถ้อยคำเหล่านี้ที่นั่นว่า บรรดาคนยูดาห์ที่พึ่งผู้เข้าประตูกำแพงนี้มา เพื่อจะนมัสการพระยาห์เวห์ จงฟังพระวจนะของพระยาห์เวห์ ³พระยาห์เวห์จอมทัพบพระเจ้าของอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า จงซ่อมทางและการกระทำของเจ้าเสีย และเราจะให้เจ้าอาศัยอยู่ในสถานที่นี้ ⁴อย่าไว้วางใจในคำหลอกลวงเหล่านี้ที่ว่า นี่เป็นพระวิหารของพระยาห์เวห์ พระวิหารของพระยาห์เวห์ พระวิหารของพระยาห์เวห์’

⁵“เพราะว่า ถ้าเจ้าซ่อมทางและการกระทำของเจ้าจริงๆ ถ้าเจ้าให้ความยุติธรรมต่อกันและกันจริงๆ ⁶ถ้าเจ้าไม่ข่มเหงคนต่างด้าว ลูกกำพร้าพ่อ หรือแม่ม่าย และไม่ทำให้โลหิตที่ไร้ความผิดต้องหลั่งออกจนถึงตายในที่นี้ และถ้าเจ้าทั้งหลายไม่ติดตามพระอื่นไปให้เจ็บตัวเอง ⁷แล้วเราจะให้เจ้าอาศัยอยู่ในสถานที่นี้ ในแผ่นดินซึ่งเราได้ยกให้แก่บรรพบุรุษของเจ้าตั้งแต่อดีตกาลจนตลอดไปเป็นนิตย์

⁸“นี่แน่ะ เจ้าวางใจในคำหลอกลวงโดยไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย ⁹เจ้าจะลัทธิทรัพย์ ผ่าคน ล้วงประเวณี สาบานเท็จ เผาเครื่องบูชาถวายพระบาอัลและติดตามพระอื่น ซึ่งเจ้าทั้งหลายไม่รู้จัก ¹⁰แล้วก็มายืนต่อหน้าเราในนิเวศนี้ ซึ่งเรียกตามชื่อของเรา และกล่าวว่า ‘เราทั้งหลายได้รับการช่วยกู้แล้ว’ เพื่อจะไปทำสิ่งน่าเกลียดน่าชังเหล่านั้นทั้งสิ้นอีกหรือ? ¹¹ในสายตาของเจ้า นิเวศซึ่งเรียกตามชื่อของเราได้กลายเป็นถ้ำของพวกโจร ¹²ไปแล้วหรือ? นี่แน่ะ ตัวเราได้เห็นเอง พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้แหละ ¹²แต่จงไปยังสถานที่ซึ่งเราซึ่งเคย

อยู่ในเมืองซิโลห์ ซึ่งตอนแรกได้ทำให้ชื่อของเราอยู่ที่นั่น จงดูว่าเพราะความชั่วร้ายของอิสราเอล ประชากรของเรา เราได้ทำอะไรต่อสถานที่นั้น ¹³และบัดนี้ เพราะเจ้าทั้งหลายได้ทำสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้น พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้แหละ และเมื่อเราพูดกับเจ้าครั้งแล้วครั้งเล่า แต่เจ้าทั้งหลายไม่ได้ฟัง และเมื่อเราได้เรียกพวกเจ้า แต่เจ้าไม่ได้ตอบ ¹⁴ดังนั้นเราจะทำต่อนิเวศนี้ซึ่งเราเรียกตามชื่อของเรา และซึ่งพวกเจ้าได้วางใจนั้น และทำต่อสถานที่ซึ่งเราได้ยกให้แก่เจ้าและแก่บรรพบุรุษของเจ้าเหมือนเราได้ทำต่อซิโลห์ ¹⁵ และเราจะเหวี่ยงเจ้าทิ้งจากสายตาของเรา เหมือนอย่างที่เราได้ทิ้งบรรดาพวกพี่น้องของเจ้า คือบรรดาเชื้อสายของเอฟราอิมทั้งหมดนั้น

ความไม่เชื่อฟังของประชาชน

¹⁶“ส่วนเจ้า ¹⁶อย่าอธิษฐานเพื่อประชากรนี้ อย่าร้องขอหรืออธิษฐานเพื่อเขา และอย่าวิงวอนต่อเรา เพราะเราจะไม่ฟังเจ้า ¹⁷เจ้าไม่เห็นหรือว่าเขาทำอะไรรักกันในเมืองทั้งหลายของยูดาห์ และตามถนนหนทางในเยรูซาเล็ม ¹⁸พวกเขาเด็ก ๆ ก็เก็บฟืน พวกเขาฟ่อง ก็ก่อไฟ พวกเขาผู้หญิงก็นวดแป้ง เพื่อทำขนมถวายแด่เจ้าแม่แห่งฟ้าสวรรค์ และเขาเทเครื่องดื่มบูชาถวายแด่พระอื่น ๆ เพื่อช่วยๆให้เราโกรธ ¹⁹พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า เขายั่วยุเราหรือไม่ใช่ช่วยๆตัวเขาเองให้ได้รับความอับอายหรือ? ²⁰ฉะนั้น พระยาห์เวห์องค์เจ้านายจึงตรัสตั้งนี้ว่า นี่แน่ะ ความกริ้วและความโกรธของเราจะเทลงบนสถานที่นี้ บนมนุษย์และสัตว์ บนต้นไม้ในท้องทุ่ง และบนพืชผลของแผ่นดิน จะเผาผลาญเสียและจะดับไม่ได้”

²¹พระยาห์เวห์จอมทัพบ พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า “จงเพิ่มเครื่องบูชาเผาทั้งตัวเข้ากับเครื่องบูชาของเจ้า และจงรับประทานเนื้อ ²²เพราะในวันที่เราได้พาบรรพบุรุษของเจ้าออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ เราไม่ได้พูดกับพวกเขาหรือสั่งเขา

เรื่องเครื่องบูชาเผาทั้งตัวและเครื่องบูชา²³ แต่เราบัญญัติเขาทั้งหลายอย่างนี้ว่า จงเชื่อฟังเสียงของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเจ้า และเจ้าจะเป็นประชากรของเรา และเจ้าจงดำเนินในหนทางที่เราได้บัญญัติเอาไว้ เพื่อเจ้าจะได้อยู่เย็นเป็นสุข²⁴ แต่พวกเขาไม่ได้เชื่อฟังหรือเงี้ยวฟัง แต่กลับดำเนินตามแผนการของเขาเอง และในความคิดที่กระต้างตามจิตใจชั่วของเขา และเดินถอยหลัง แทนที่จะเดินไปข้างหน้า²⁵ ตั้งแต่วันที่บรรพบุรุษของพวกเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์จนทุกวันนี้ เราได้ส่งบรรดาผู้เผยพระวจนะผู้รับใช้ของเราไปยังเขาครั้งแล้วครั้งเล่า²⁶ ถึงกระนั้นเขาก็ยังไม่ฟังเรา หรือเงี้ยวฟัง แต่ได้ทำให้ออกของตนแข็ง เขาได้ทำซ้ำยิ่งกว่าบรรดาบรรพบุรุษของเขาเสียอีก

²⁷“เจ้าจงกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แก่เขา แต่เขาจะไม่ฟังเจ้า เจ้าจงร้องเรียกเขา แต่เขาจะไม่ยอมตอบเจ้า²⁸ เจ้าจงพูดแก่เขาว่า ‘นี่เป็นประชาชาติที่ไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระยาห์เวห์พระเจ้าของเขา และไม่ยอมรับการตีสอน สัจจะพินาศเสียแล้ว ถูกตัดขาดจากปากของเขาแล้ว’

²⁹ ‘จงตัดผมของเจ้าออกเหวี่ยงทิ้งไป

จงคร่ำครวญบนที่สูงโล่ง

เพราะว่าพระยาห์เวห์ทรงปฏิเสธ และทรงละทิ้งชาติพันธุ์ที่ยู่พระพิโรธของพระองค์แล้ว’

³⁰“พงศ์พันธุ์ของยูดาห์ได้ทำความชั่วในสายตาของเรา พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ “พวกเขาได้วางสิ่งนำสะอิดสะเอียนไว้ในนิเวศซึ่งเรียกตามชื่อของเรา ทำให้มีมลทิน³¹ และได้สร้างปูชนียสถานสูงของโทเฟท ซึ่งอยู่ในหุบเขาเบนฮินโนม² เพื่อเผาบุตรชายและบุตรสาวของพวกเขาเสียด้วยไฟ³ ซึ่งเราไม่ได้บัญญัติ และไม่เคยมีขึ้นในใจของเรา³² เพราะฉะนั้น นี่แน่ะ วันเวลาจะมาถึง” พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ “เมื่อเขาจะไม่เรียกที่นั่นอีกว่าโทเฟท หรือหุบเขาเบนฮินโนม แต่จะเรียกว่า หุบเขาแห่งการฆ่าฟันกัน เพราะเขาจะฝังกัน

ไว้ในโทเฟท จนไม่มีที่ฝังแล้ว³³ และศพของประชาชนนี้จะเป็อาหารของนกในอากาศ และของสัตว์บนแผ่นดินโลก และไม่มีใครจะขบไล่มันไปเสียได้³⁴ เราจะทำให้เสียงบันทึกลงและเสียงรืนเรียงเสียงของเจ้าบ่าวและเสียงของเจ้าสาว” ขาดไปเสียจากเมืองต่างๆ ของยูดาห์ และจากถนนหนทางแห่งเยรูซาเล็ม เพราะว่าแผ่นดินนั้นจะต้องเป็นที่ทิ้งร้าง”